ଏସ୍. ଭି. ଶିବସ୍ୱାମୀ ସର୍ଭାଇ

ବନାମ

ହାଫେଜ୍ ମୋଟର ପରିବହନ (ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥାନ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅଗଷ୍ଟ 17, 1990

[ଏଲ୍. ଏମ୍. ଶର୍ମା ଏବଂ ଜେ. ଏସ୍. ବର୍ମା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1939: ଧାରା 47 (3) --- ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ-- ଆଧାର-- ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମାର୍ଗରୁ ଅଧିକ ଅନୁମତି--- ଅନୁମତି ଯୋଗ୍ୟ କି ନୁହେଁ-- ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତି-- ଏହା ଆଧାର ହୋଇପାରେ କି ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ 14 ଜଣ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ସମେତ, ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।ଆର୍. ଟି. ଏ. ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେଜଣଙ୍କ ଆବେଦନକୁ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ସମାନ ବୈଠକରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ଉପରେ, ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ଆର. ଟି. ଏ. ର ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅସଫଳ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ଦୁଇଟି ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଏକ ଅନ୍ତରୀଣ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତଥା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କୁ ଏହି ମାର୍ଗରେ ଚଳାଚଳ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ଉଭୟ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନ୍ତରୀଣ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ସମଗ୍ର ମାର୍ଗରେ ଚଳାଚଳ ଜାରି ରଖିଥିଲେ; ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଯଦିଓ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମତି, ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଉଭୟ ଦାବିଦାର ଏହି ସବୁ ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ମାର୍ଗରେ ଚଳାଚଳ କରୁଥିଲେ ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହି ମାମଲାକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ନୂତନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଆର. ଟି. ଏ. କୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଏକ ସାଧାରଣ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଏହି ମାର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ଚଳାଇବାକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ଯେ ଏହି ମାର୍ଗରେ ଦୁଇଟି ଅନୁମତିର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: 1.1 ଆର୍. ଟି. ଏ. ଦ୍ୱାରା ମୁଖ୍ୟତଃ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରଣର ସେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ । ଏହାକୁ କେବଳ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଦାବିଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବାଦ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାର୍ଥ ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ତାହା ବ୍ୟତୀତ, ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1939 ର ଧାରା 47 (3) ଅନୁଯାୟୀ, ଆର. ଟି. ଏ. ପ୍ରଥମେ ମାର୍ଗ ପାଇଁ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ସଂଖ୍ୟା ସ୍ଥିର କରିବା ଏବଂ ତା 'ପରେ ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା

ଆବଶ୍ୟକ । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁମତିଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁନର୍ବାର ଯାଞ୍ଚ କରି ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ସେହି ସଂଖ୍ୟାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇନାହିଁ ।

1.2 ତେଣୁ, ଦୁଇଜଣ ଦାବିଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମା ଆଧାରରେ, ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ଚଲାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ; ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମୟରେ ଆର.ଟି.ଏ. ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଉଭୟ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଦାବିଦାରଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନହୋଇଛି । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ଏକ ବିଷୟ ନୁହେଁ ଯାହା କେବଳ ଦୁଇ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଦାବିଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଭିତ୍ତିରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇପାରିବ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅନେକ ଦାବିଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଏମ୍. ଚିନ୍ନାସ୍ୱାମୀ ବନାମ ମେସର୍ସ ଧଣ୍ଡାୟୁଥାନପାନି ରୋଡୱେଜ୍ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍, [1977] 2 ଏସସିସି 629; ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1133/1970 ର ନିଷ୍ପତି 9.12.1981 ରେ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 136/1980 ର ନିଷ୍ପତ୍ତି 13.7.1990 ରେ ନିଆଯାଇଥିଲା, ଉଭୟ ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ **ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।**

1.3 ତଥ୍ୟ ଏହା ଯେ, ଦାବିଦାରମାନେ ଅନୁମତି ଅବଧି ଶେଷ ହେବାର ବହୁ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅନ୍ତରୀଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବଳରେ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ଚଲାଇବାର ସୁବିଧା ଜାରି ରଖିଥିଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନବରତ ଚାଲୁ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ବୈଧ କାରଣ ନୁହେଁ, କେବଳ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଥିବା ମକଦ୍ଦମାକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅନୁମତିକୁ ସୀମିତ ରଖିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏହି ଅନୁମତି ପାଇଁ ଅନେକ ଦାବିଦାର ଥିଲେ ଏବଂ ଯଦି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ନୂତନ ଭାବେ ଅନୁଦାନ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଏ, ତେବେ ଦାବିଦାରଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଆହୁରି ଅଧିକ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଯେ, ଆର୍. ଟି. ଏ. ସମ୍ମୁଖରେ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଅନେକ ଆବେଦନକାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆର୍. ଟି. ଏ. ଦ୍ୱାରା ମାମଲାଟିକୁ ପୁନର୍ବିଚାର କରାଯିବ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଦାବିର ଯୋଗ୍ୟତା ଭିତ୍ତିରେ ଏକ ନୂତନ ବିଚାର ପାଇବାକୁ ହକ୍‌ଦାର ଅଟନ୍ତି ।

1.4 ଆର.ଟି.ଏ. ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅମୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** ଓ ଅନ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ବିଚାର ନକରି କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ ଖାରଜ କରିଦେବା ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମାନ ବୈଠକରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅନୁମତି ମିଳିସାରିଛି, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅସମର୍ଥନୀୟ ଅଟେ । ସମସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତୁଳନାତ୍ମକ ଯୋଗ୍ୟତାର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ସମୟରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ ଏକ ମାର୍ଗ ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା କେବଳ ଏକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଦାବିର ବିଚାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ କିମ୍ବା ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆର. ଟି. ଏ., ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ସମସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବିର ଏକ ନୂତନ ବିଚାର ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ମାମଲା ଆର. ଟି. ଏ. କୁ ପଠାଯାଇଛି ।

[ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** କୁ ଏହି ମାର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ଚଲାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବା ଅନ୍ତରୀଣ ଆଦେଶକୁ ଉଠାଇ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଅସୁବିଧାକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ନୂତନ ଭାବରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଆର. ଟି. ଏ. ଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 11407/1983

1.12.1983 ରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସି. ଆର. ପି. ସଂଖ୍ୟା 2978/1981 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ଜି. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏସ୍. ଶ୍ରୀନିବାସନ୍ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏ. ଟି. ଏମ୍. ସମ୍ପତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ବର୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଆଞ୍ଚଳିକ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକରଣ, ପୁଡୁକୋଟ୍ଟାଇ (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଆର. ଟି. ଏ.') ଦ୍ୱାରା ପୁଦୁକୋଟ୍ଟାଇ-କୋଟ୍ଟାଇପଟ୍ଟିନମ୍ ମାର୍ଗରେ ଏକ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ଚଳାଚଳର ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁ ମାର୍ଗର ମୋଟ ଦୈର୍ଘ୍ୟ 70 କିଲୋମିଟର ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ, ଏସ୍. ଭି. ଶିବସ୍ୱାମୀ ସର୍ଭାଇ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, ହାଫେଜ୍ ମୋଟର ଟ୍ରାନ୍ସପୋର୍ଟ (ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥାନ) ଙ୍କୁ ମିଶାଇ ମୋଟ 15 ଜଣ ଆବେଦନକାରୀ ଥିଲେ । 26.10.1979 ମସିହାରେ, ଆର. ଟି. ଏ. ସମସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ବିଚାର ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା ।ଆର. ଟି. ଏ. ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ସମାନ ବୈଠକରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ, ଆର. ଟି. ଏ. ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଦାବି ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିନଥିଲା । ସମାନ ଅଙ୍କ ଆବଣ୍ଟିତ ହୋଇଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆର୍. ଟି. ଏ. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଅଧିକ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ଆର୍. ଟି. ଏ. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 26.10.1979 ରେ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଆର. ଟି. ଏ. ର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ, ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ମାଡ୍ରାସ (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଏସ.ଟି.ଏ.ଟି.') ରେ ଏହି ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ ।5.9.1981 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଏସ.ଟି.ଏ.ଟି., ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ଆର. ଟି. ଏ. ର ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଏହି କରଣ ପାଇଁ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦୁଇଟି ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନର ଆଗତ ହୋଇଥିଲା, (ଏଠାରେ 'ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ' ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) ଗୋଟିଏ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅସଫଳ ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, 22.9.1981 ର ଏକ ଅନ୍ତରୀଣ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଏସ.ଟି.ଏ.ଟି. ର ଆଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଉପରେ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତଥା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 କୁ ଏହି ମାର୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ । ଶେଷରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର 1.12.1983 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉଭୟ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ 7.12.1983 ତାରିଖରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବା ଫଳରେ ଏହି ଆବେଦନର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନ୍ତରୀଣ ଆଦେଶ ଆଧାରରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ବିଚାରଧୀନ ସମୟରେ ରହିଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ଜାରି ରହିଛି, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନକାରୀ ତଥା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନ୍ତରୀଣ ଆଦେଶ କାରଣରୁ ସମୟ ସମୟରେ ନବୀକରଣ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବା କାରଣରୁ ସମଗ୍ର ମାର୍ଗରେ ଚଳାଚଳ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି । ଏହାର ପରିଣାମ ହେଉଛି ଯେ 1979 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ବହୁତ ପୂର୍ବରୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତଥାପି ଏହି ଅନୁମତି ପାଇଁ କେବଳ ଜଣେ ଦାବିଦାର ନୁହେଁ, ବରଂ ଦୁହେଁ ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ମାର୍ଗରେ ଚଳାଚଳ କରାଇଆସୁଛନ୍ତି ।

ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆର.ଟି.ଏ. ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଓ ଅନ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ବିଚାର ନକରି କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ ଖାରଜ କରିଦେବା ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମାନ ବୈଠକରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅନୁମତି ମିଳିସାରିଛି, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅସମର୍ଥନୀୟ ଅଟେ । ସମସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତୁଳନାତ୍ମକ ଯୋଗ୍ୟତାର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ସମୟରେ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରିବା କେବଳ ଏକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଦାବିର ବିଚାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ କିମ୍ବା ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଆଧାରରେ ଆର୍. ଟି. ଏ. ର ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଏବଂ ଏହି ମାମଲାକୁ ଆର୍. ଟି. ଏ. କୁ ପଠାଇବା କିମ୍ବା ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଏହାକୁ ବିଚାର କରିବା ଏସ.ଟି.ଏ.ଟି. ପାଇଁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏସ.ଟି.ଏ.ଟି. ଏହି ଦିଗକୁ ହାତଛଡ଼ା କରିଥିଲା, ଯଦିଓ ଏହା ସମସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତାର ତୁଳନା କରିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଜି. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ତୁଳନା କରିବାରେ ଏସ.ଟି.ଏ.ଟି. ଅନେକ ତ୍ରୁଟି କରିଛି ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଦାବିଦାରଙ୍କ 'ଇତିହାସ-ପତ୍ର' ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅତୀତର ପରିଚାଳନା ନଥିର ଭୁଲ ପଠନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସମୟରେ, ସଠିକ୍ ଆଧାରରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏ. ଟି. ଏମ୍. ସମ୍ପଥ, ପ୍ରଥମେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ଏସ.ଟି.ଏ.ଟି. ର ଆଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବଳବତ୍ତର ରଖାଯାଇଥିଲା । ତେବେ, କିଛି ଯୁକ୍ତିତର୍କ ପରେ, ଉଭୟ ଅଧିବକ୍ତା, ସମସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତୁଳନାତ୍ମକ ଯୋଗ୍ୟତାକୁ ନେଇ, ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଏକ ନୂତନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ମାମଲାଟିକୁ ଆର. ଟି. ଏ. କୁ ପଠାଇବାକୁ ଏକ ସାଧାରଣ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ଏକ ନୂତନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଆର. ଟି. ଏ. ଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଦାବିଦାରଙ୍କ ତୁଳନାତ୍ମକ ଯୋଗ୍ୟତା କିମ୍ବା ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ବିବାଦର ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ଏଠାରେ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାୟ ହେବ ।ତଥାପି, ଉଭୟ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ସାଧାରଣ ଅନୁରୋଧକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଆମର କିଛି ଅସୁବିଧା ଅଛି । ଉଭୟ ପକ୍ଷ ସହମତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ମାର୍ଗରେ ଦୁଇଟି ଅନୁମତିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ତେଣୁ, ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବା ଯେ ଉଭୟ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେଜଣ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଏକ ମାର୍ଗ ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ, ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାର୍ଗରେ ଚଳାଚଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ମାର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ଚଳାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ସେମାନେ *ଏମ୍. ଚିନ୍ନାସ୍ୱାମୀ ବନାମ ମେସର୍ସ ଦଣ୍ଡାୟୁଥାନପାଣି ରୋଡୱେଜ୍ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍,* [1977] 2 ଏସସିସି 629 ମାମଲା ଉପରେ ଭରସା କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ସହମତି ଭିତ୍ତିରେ ଏକ ସମାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ମାମଲାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ବୁଝାମଣା ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯାହାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

> "ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀ ଏମ. କେ. ରାମମୂର୍ତ୍ତି କହିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାୟ 1960 ମସିହାରୁ, ଗତ 16 ବର୍ଷ ଧରି, ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଉକ୍ତ ମାର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ଚଳାଉଥିଲେ । ଯଦିଓ ଅନୁମତି କେବଳ ଗୋଟିଏ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ବସ୍ ଚଳାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଆଗ୍ରହରେ ଯଦି ଗତ 16 ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ମାର୍ଗରେ ଦୁଇଟି ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ଚାଲୁଛି, ତେବେ ଏହାକୁ ଗୋଟିଏରେ ସୀମିତ ରଖିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ଏହି ମାର୍ଗରେ ଦୁଇଟି ଅନୁମତିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ବୋଲି ଉଭୟ ପକ୍ଷ ସହମତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଆମେ ଏହି ବିବାଦକୁ

> କେବଳ ଏକ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ବିଷୟ ବୋଲି ମାନୁଛୁ । ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଅନୁମତି ନେଇ ମାର୍ଗରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ଚଳାଇବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ଜାରି ରହିବ । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ, ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।"

ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ, 1981 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 9 ତାରିଖରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବା ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1133/1970 ରେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

> "ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ଏବଂ ଏହା ଆମକୁ ଲାଗୁଛି ଯେ ଏହି ମାମଲାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆଦେଶ ତାହା ହେବା ଉଚିତ ଯାହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା *ଏମ୍ ଚିନ୍ନାସ୍ୱାମୀ ବନାମ ମେସର୍ସ ଧନ ଦଣ୍ଡାୟୁଥାନପାଣି ରୋଡୱେଜ୍* (ପି) ଲିମିଟେଡ୍, ଏଆଇଆର୍ 1977 ଏସସି 2095 ମାମଲାରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ ବିଚାରଧୀନ ସମୟରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପ୍ରିଲ 21,1970 ରେ ଏକ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 କୁ ଏହି ମାର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ଚଳାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ 1970 ର ଆଦେଶ ପରଠାରୁ ଏହି ଦୁଇଟି ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ଚଳାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଅଧୀନରେ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଚାଲୁଛି ଯାହା ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସମୟ ସମୟରେ ନବୀକରଣ କରାଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ତାହାକୁ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଯଥାର୍ଥତା ଅଛି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ସ୍ଥିତାବସ୍ଥା ଜାରି ରହିବ ଏବଂ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ 21 ଏପ୍ରିଲ, 1970 ର ଅନ୍ତରୀଣ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଉପଯୁକ୍ତ ଅନୁମତି ଅଧୀନରେ, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ଚଳାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ।

ନିକଟରେ, 13.7.1990 ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ, ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 136/1980 ରେ ଏକ ସମାନ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଛି ଯାହାକୁ ନିମ୍ନମତେ ପାଠକରାଯାଏ:

> "ଏଆଇଆର୍ 1977 ଏସସି 2095 ରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିବା *ଏମ୍. ଚିନ୍ନାସ୍ୱାମୀ ବନାମ ମେସର୍ସ ଧଣ୍ଡାୟୁଥାନପାନୀ ରୋଡୱେଜ୍ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମାମଲା ଉପରେ ବିଚାର କରିବେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଆଜି ଭଳି ସ୍ଥିତାବସ୍ଥା ଜାରି ରହିବ ।ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଉକ୍ତ ମାର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କ ଯାନ ଚଳାଇବେ ।
>
> ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତା ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ । ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନର ଫଏସଲା କରାଗଲା । ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।"

ସମ୍ମାନର ସହ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଆମକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହି ସାଧାରଣ ଅନୁରୋଧକୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ । ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ଯେଉଁ ସାଧାରଣ ଅନୁରୋଧ ଆଧାରିତ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିରେ ଆଇନର କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ବିଚାର କିମ୍ବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ମାର୍ଗରେ ଉଭୟ ଦାବିଦାରଙ୍କୁ

କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଥିବା ଆଦେଶ, ଯଦିଓ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା, ତାହା ଏକ ଆଦେଶର ଆଇନଗତ ପ୍ରଭାବକୁ ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମତଃ, ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ମୁଖ୍ୟତଃ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯିବ ଏବଂ ଏହାକୁ କେବଳ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଦାବିଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବାଦ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାର୍ଥର ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏକ ମାମଲା ନୁହେଁ, ତେଣୁ, ଏହା ଏପରି ଏକ ବିଷୟ ନୁହେଁ ଯାହା କେବଳ ଦୁଇଜଣ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଦାବିଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତି ଭିତ୍ତିରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇପାରିବ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅନେକ ଦାବିଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକମାତ୍ର ମାମଲାରେ ରହିଛନ୍ତି । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନର ପ୍ରଶ୍ନ ମୁଖ୍ୟତଃ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରକକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆର.ଟି.ଏ. ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ହେବ । ତାହା ବ୍ୟତୀତ, ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1939 ର ଧାରା 47 (3) ଅନୁଯାୟୀ, ଆର. ଟି. ଏ. ପ୍ରଥମେ ମାର୍ଗ ପାଇଁ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ସଂଖ୍ୟା ସ୍ଥିର କରିବା ଏବଂ ତା 'ପରେ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଅନୁମତିଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, ଯଦି ଅଧିକ ଅନୁମତିର ଆବଶ୍ୟକତା ଥାଏ, ତେବେ ପ୍ରଥମେ ନୂତନ ଭାବେ ଯାଞ୍ଚ କରି ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏହିଭଳି କୌଣସି ଆଦେଶ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଦାବିଦାରଙ୍କୁ ଆର.ଟି.ଏ. ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ସେହି ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ନଥିବ । ଉପରେ ଉଦ୍ଧୃତ କୌଣସି ଆଦେଶରେ ଏପରି କିଛି ସୂଚନା ନାହିଁ ଯେ ଏହି ଦିଗ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇଛି କିମ୍ବା ଏପରି କିଛି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହା ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ମତି ଆଦେଶ, ଆର.ଟି.ଏ. ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । ବରଂ ଏହାର ବିପରୀତରେ ସୂଚନା ମିଳୁଛି ଯେ, ଯେଉଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା ତାହା ସେହି ମାର୍ଗରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ଚଳାଚଳ ପାଇଁ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ କି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ମତି ଆଦେଶ ଗୋଟିଏ ବଦଳରେ ଦୁଇଟି ଷ୍ଟେଜ୍ କ୍ୟାରେଜ୍ ଚଳାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଭଳି ପ୍ରଭାବ ପକାଉଛି । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଯଦି ଦାବିଦାରମାନେ ଅନୁମତି ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବାର ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଅନ୍ତରୀଣ ଆଦେଶ ଆଧାରରେ ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ଚଳାଇବାର ସୁବିଧା ପାଇଥିଲେ, ତେବେ ସେହି ଆଇନକୁ ସ୍ଥାୟୀ କରିବା ଏବଂ ଅନୁମତିକୁ କେବଳ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ମକଦ୍ଦମାକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ବୈଧ କାରଣ ବୋଲି ମନେ ହୁଏ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଦାବିଦାର ଅନେକ ଥିଲେ ଏବଂ ଯଦି ଏହି ସମୟରେ ଅନୁଦାନର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ନୂତନ ଭାବରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଏ ତେବେ ଅନେକ ଦାବିଦାର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ତେଣୁ, ସମ୍ମାନର ସହ, ଆମେ ଏହି ସାଧାରଣ ଅନୁରୋଧକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ଏବଂ ଏହି ମାର୍ଗର ପରିଚାଳନାକୁ କେବଳ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଦୁଇ ଦାବିଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରଖିବାରେ ଅସମର୍ଥ, ଯାହା ଏକ ଦଶନ୍ଧିରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବେ, ଆର. ଟି. ଏ. ସମ୍ମୁଖରେ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଆହୁରି ଅନେକ ଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ବିଷୟକୁ ଆର. ଟି. ଏ. ଦ୍ୱାରା ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ତାଙ୍କ ଦାବିର ଏକ ନୂତନ ବିଚାର ପାଇଁ ହକଦାର ହେବେ । ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସମ୍ମତି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାରେ ଆମର ଅକ୍ଷମତା ପାଇଁ ସେହି କେତେକ କାରଣ ରହିଛି ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି । ଆମ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣ ପାଇଁ, ଉପରୋକ୍ତରେ ଉଦ୍ଧୃତ ସମ୍ମତି ଆଦେଶକୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ଉଦାହରଣ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା, ଆର. ଟି. ଏ., ଏସ.ଟି.ଏ.ଟି. ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଗଲା ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବିର ଏକ ନୂତନ ବିଚାର ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ମାମଲାକୁ ଆର. ଟି. ଏ., ପୁଡୁକୋଟ୍ଟାଇଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ

କରାଗଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କୁ ମାର୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରୀବାହୀ ବସ ଚଳାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବା ଅନ୍ତରୀଣ ଆଦେଶକୁ, ଉଠାଇଦିଆଗଲା । ତଥାପି, ଏହା ଉଚିତ୍ ହେବ ଯେ ଆର୍.ଟି.ଏ. ଏହି ବିଷୟରେ ଶୀଘ୍ର ଏକ ନୂତନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅସୁବିଧା ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ମାର୍ଗରେ ଗାଡ଼ି ଚଳାଚଳ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ । ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଏନ୍. ପି. ଭି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।